

M-ÜZZAM MUHARREM İLÂHİSİ

USUL: Yürüksunâî

Hüseyin Sebilci
Güfte: Kâzım Paşa

zâ lim ler el vu rüp hep sim sı ri can rû bâ ya
Kim ler e der ta ham mül Yâ Rab bu ib ti lâ ya

Sim sı ri can rû bâ ya Kas tet di ler se râ pâ
Yâ Rab bu ib ti lâ ya Â mâc e dip vü cû dun

Ev lâ di Mus ta fâ ya Ev lâ di Mus ta fâ ya
Bin nâ ve ki ka zâ ya Bin nâ ve ki ka zâ ya

Dev ran o Lup mû vâ it Ol kav mi bî ha yâ ya
Düş Tü Hü SEYN A TIN DAN SAH RA YI KER BE LÂ YA

Ol kav mi bî ha yâ ya İ sâl o Lun du bî dâd
SAH RA YI KER BE LÂ YA CİB RİL VA RİP HA BİR VER

Ser had di in ti hâ ya Ser had di in ti hâ ya
SUL TÂ Nİ EN Bİ YÂ YA SUL TÂ Nİ EN Bİ YÂ YA

Not: Güftenin tamamı sonradan bulundu.
Kit'alar dördü basitten oluşuyor. İlk
açıklamada kit'a değil bayit demek
lâzım. Arkaya yazıldı. Çk

Hüseyin Sebilcinin kasetteki sesinden yazdım.
On üç kit'a okunmuş. Her üç kit'adan sonra
"Düştü Hüseyin atından" diye başlayan kit'a tekrar
ediliyor. Tavrı, usûle tam uymadan bînaz
serbestçe.. Güfteler çok zor anlaşılıyor ve bazılarının
verisi bozuk. 26.3.1986 C. İmre Koral

Zâlimler el vurup hep şimsîr-i can-rûbâya
Kasdettiler ser-â-pâ evlâd-ı Mustafâ'ya
Devrân olup müsâit ol kavm-i bî-hayâya
İsâl olundu bî-dâd serhadd-i intihâya
Kimler eder tahammül yâ Rab bu ibtilâya
Âmâc edip vücûdun bin nâvek-i kazâya
Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver sultân-ı enbiyâ'ya

Cûp eyleyip belâya mânend-i mevc-i tûfan
Keşti-i Ehl-i beyt kıldı sikest ü vîrân
Maktûl olup ser-â-ser Ashab ü Âl-i zîsân
Yektâ-rev oldu ol meh çün âfitâb-ı rahsân
Her yandan etti savlet hınzır-veş yezîdân
Ser-tâ-be-pâ vücûdun zahmeyleyip kızıl kân
Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver sultân-ı enbiyâ'ya

Ashab-ı Âlî'nin hep kibârı vü sıgârı
Bir bir kılıp önünde azm-i huzûr-ı Bârî
Dil-teng edip susuzluk tâ arşa oldu sârî
Ezvac-ı tahîrâtın feryâd-ı bî-karârı
Her yüzden etti tazyîk â'dâ o şehriyârı
Âhir çıkıp elinden dâmân-ı ihtiyârı
Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver sultân-ı enbiyâ'ya

Yârân olup ser-â-pâ mest-i mey-i şahâdet
Meydanda kaldı tenhâ ol mihri evc-i hâcet
Bu hâl olup adûya sermâye-i cesâret
Etrâfın aldı birden o kavm-i pür-dalâlet
Yetmişiki yerinden mecrûh olup nihâyet
Bundan ziyâde harbe Hak vermeyip icâzet
Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver sultân-ı enbiyâ'ya

Ol sâh-ı dil-penâhı tenhâ görünce düşman
Etti hücum ü savlet siddetle her taraftan
Bir hâle vardı âhir zahm-ı hadeng-i âhen
Mânend-i kasr-ı Cennet cisminde oldu rûşen
Envâ'-ı yârelerden her cânibinde revzen
Kâzım olup nihâyet bî-tâb harb ederken
Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver sultân-ı enbiyâ'ya

Mûsâ KÂZİM Paşa
(1803-1889)